

سوره قمر (۵۴)

مکی و شامل پنجاه و پنج آیه
بهنام خداوند بخشنده مهربان

قیامت نزدیک و ماه پاره شد. (۱)

اگر کافران آیتی (نشانه‌ای) ببینند از آن رو برمی‌گردانند و می‌گویند سحری طولانی است. (۲)

آن‌ها انکار نمودند و از دلخواه خود پیروی کردند. هر کاری قراری دارد. (۳)

از اخبار گذشتگان مطالبی برای آن‌ها گفته شد که آن‌ها را از خطا دور می‌کند. (۴)

حکمت کاملی است ولی هشدارها فایده ندارد. (۵)

از آن‌ها روگردان باش تا روزی که دعوت‌کننده آن‌ها را به وضع ناراحت‌کننده‌ای دعوت کند. (۶)

با چشم‌های بهزیر افکنده، مثل ملخ‌های پراکنده از قبرها خارج می‌شوند. (۷)

با سرعت به طرف دعوت‌کننده می‌روند. کافران گویند امروز روز سختی است. (۸)

قبل از آن‌ها قوم نوح بنده ما نوح را تکذیب کردند و گفتند: دیوانه و رانده شده است. (۹)

نوح از خداوندش کمک خواست و گفت من مغلوب هستم، بهمن کمک کن. (۱۰)

ما درهای آسمان را با بارانی تند باز کردیم. (۱۱)

و چشمه‌ها را در زمین روان کردیم، آب باران و چشمه‌ها برای کاری که مقرر شده بود به هم

پیوستند. (۱۲)

نوح را سوار کشتی، که از تخته و میخ ساخته شده بود، کردیم، (۱۳)

که زیر نظر ما حرکت می‌کرد. آن برای مجازات کافران بود. (۱۴)

ما آنرا عبرتی قرار دادیم، آیا پندپذیری هست؟ (۱۵)

عذاب و هشدار من چطور بود؟ (۱۶)

بدون تردید قرآن را برای متوجه‌شدن آسان کردیم، آیا کسی هست که متوجه شود؟ (۱۷)

قوم عاد هم منکر شدند. عذاب و هشدار من چطور بود؟ (۱۸)

ما در روز نحس طولانی طوفانی سرد بر آن‌ها فرستادیم. (۱۹)

که مردم را مثل نخلی که از ریشه درآمده باشد از جا می‌کند. (۲۰)

عذاب و هشدار من چطور بود؟ (۲۱)

ما قرآن را برای متوجه‌شدن آسان کردیم، آیا کسی هست که متوجه شود؟ (۲۲)

قوم ثمود هم پیغمبران ما را انکار کردند. (۲۳)

و گفتند: آیا از انسانی مثل خود پیروی کنیم؟ اگر چنین کنیم گمراه و دیوانه‌ایم. (۲۴)

آیا این تذکر از بین ما فقط به او وحی شده؟ نه، او دروغگوی خودپسندی است. (۲۵)

فردا می‌فهمید چه‌کسی دروغگوی خودپسند است. (۲۶)

ما شتر را برای امتحان آن‌ها می‌فرستیم. مراقب کار آن‌ها باش و صبر کن. (۲۷)

و به آن‌ها خبر بده که آب باید بینشان تقسیم شده و هرکدام برای نوشیدن حاضر شوند. (۲۸) گ

دوستشان را صدا زدند و او شتر را کشت. (۲۹)

عذاب و هشدار من چطور بود؟ (۳۰)

ما صدایی رعدآسا بر آن‌ها فرستادیم و به‌صورت گیاهان خشک خردشده درآمدند. (۳۱)

ما قرآن را برای متوجه‌شدن آسان کردیم، آیا کسی هست که متوجه شود؟ (۳۲)

قوم لوط هم منکر پیغمبران شدند. (۳۳)

بر آن‌ها باران سنگ بارانیدیم. غیر از خانواده لوط که در سحر نجاتشان دادیم. (۳۴)

این نعمتی از طرف ما بود. ما شکرگزاران را چنین پاداش می‌دهیم. (۳۵)

لوط آن‌ها را از عذاب ما برحذر داشت ولی آن‌ها درباره آن بحث می‌کردند. (۳۶)

آن‌ها خواستند با مهمانان لوط رابطه جنسی داشته باشند. ما چشمشان را کور کردیم، پس عذاب و هشدار مرا بچشید. (۳۷)

صبح عذابی طولانی آن‌ها را فراگرفت. (۳۸)

پس عذاب و هشدار مرا بچشید. (۳۹)

بدون شك قرآن را برای متوجه‌شدن آسان کردیم، آیا کسی هست که متوجه شود؟ (۴۰)

هشداردهندگان پیش فرعونیان آمدند. (۴۱)

آن‌ها همه معجزات ما را تکذیب کردند. ما هم با قدرت کامل آن‌ها را عذاب کردیم. (۴۲)

آیا منکران شما بهتر از آن‌ها هستند؟ یا در کتاب‌ها دلیلی بر عذاب نشدنتان وجود دارد؟ (۴۳)

یا می‌گویند ما متحد و پیروزیم؟ (۴۴)

آن جمع شکست‌خورده و فرار خواهند کرد. (۴۵)

و عده‌شان روز قیامت است و عذاب قیامت وحشتناک‌تر و تلخ‌تر از عذاب دنیا است. (۴۶)

گناهکاران در گمراهی و آتشند. (۴۷)

روزی که آن‌ها را به‌رو در آتش می‌کشند و به‌آن‌ها می‌گویند آتش را بچشید. (۴۸)

ما هر چیز را به‌اندازه خلق کردیم. (۴۹)

فرمان ما فقط یکبار و به‌اندازه يك چشم به‌هم زدن است. (۵۰)

ما امثال شما را هلاک کردیم. آیا کسی هست که توجه پیدا کند؟ (۵۱)

هر کاری که کرده‌اند در کتاب‌ها ثبت شده است. (۵۲)

هر کار کوچک و بزرگی نوشته شده. (۵۳)

افراد با تقوی در بهشت‌ها و کنار نهرها هستند. (۵۴)

در مجلسی پیش خداوند مقتدر که دروغ در آن نیست. (۵۵)